

“मीठे बच्चे- तिमी अहिले काँडाबाट फूल बनेका छौ, तिमीले सदैव सबैलाई सुख दिनु छ, तिमीले कसैलाई पनि दुःख दिन सक्दैनौ।”

प्रश्न:- राम्रा फस्टकलास पुरुषार्थी बच्चाहरूले कुनचाहिँ बोली खुल्ला दिलले बोल्छन्?

उत्तर:- बाबा हामी त पास विद् अनर भएरै देखाउँछौं, हजुर बेफिक्र रहनुहोस्। उनको रजिस्टर पनि राम्रो हुन्छ। उनको मुखबाट कहिल्यै पनि यस्तो बोली निस्कदैन- अहिले त म पुरुषार्थी हुँ। पुरुषार्थ गरेर यस्तो महावीर बन्नु छ, मायाले अलिकति पनि हल्लाउन नसकोस्।

ओम् शान्ति। प्यारा-मीठा रूहानी बच्चाहरूले रूहानी बाबाद्वारा पढिरहेका छन्। आफूलाई आत्मा सम्झिनुपर्छ। निराकार बाबाका हामी निराकार बच्चाहरू! आत्माहरूले पढिरहेका छौं। दुनियाँमा साकारी टिचरले नै पढाउँछन्। यहाँ हुनुहुन्छ निराकार बाबा, निराकार टिचर, बाँकी यिनको कुनै मूल्य छैन। शिवबाबा बेहदका बाबा आएर यिनलाई भेल्यु दिनुहुन्छ। मोस्ट भेल्युएबल हुनुहुन्छ शिवबाबा, जसले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। कति उच्च कार्य गर्नुहुन्छ। जति बाबाको उच्च भन्दा उच्च गीयन छ त्यति नै बच्चाहरू पनि उच्च बन्नु छ। तिमीलाई थाहा छ- सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ बाबा। यो पनि तिमी बुद्धिमा छ- अवश्य अहिले स्वर्गको राजाईको स्थापना भइरहेको छ, यो हो संगमयुग। सत्ययुग र कलियुगको बीच, पुरुषोत्तम बन्ने संगमयुग। पुरुषोत्तम शब्दको अर्थ पनि मनुष्यले जानेका छैनन्। उच्च भन्दा उच्च नै फेरि नीच भन्दा नीच बनेका छन्। पतित र पावनमा कति फरक छ। जो देवताहरूका पुजारी हुन्छन्, उनले स्वयं वर्णन गर्छन्- तपाईं सर्वगुण सम्पन्न.... विश्वको मालिक। हामी विषय वैतरणी नदीमा गोता खानेहरू हौं। केवल भन्छन्, तर कहाँ सम्झन्छन् र! ड्रामा विचित्र, वण्डरफुल छ। यस्ता-यस्ता कुरा तिमीले कल्प-कल्प सुन्छौ। बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ। जसको बाबासँग पूरा प्यार छ उनलाई धेरै आकर्षण हुन्छ। अब आत्माले बाबासँग कसरी भेट्न सक्छ? भेट हुन्छ साकारमा, निराकारी दुनियाँमा त आकर्षणको कुरा हुँदैन। त्यहाँ त हुन्छन् नै सबै पवित्र। खिया निस्केको हुन्छ। आकर्षणको कुरा हुँदैन। लभको कुरा यहाँ हुन्छ। यस्ता बाबालाई त एकदम समात। बाबा! हजुरले त कमाल गर्नुहुन्छ। हजुरले हाम्रो जीवनलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ। धेरै लभ हुनुपर्छ। लभ किन छैन किनकि खिया लागेको छ। यादको यात्रा बिना खिया निस्कदैन, यति प्यारी बन्दैनन्। तिमी फूलहरू त यहीँ फल्नु छ, फूल बन्नु छ। अनि फेरि त्यहाँ जन्म-जन्मान्तर फूल बन्छौ। कति खुशी हुनुपर्छ- हामी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ। फूलले सदा सबैलाई सुख दिन्छ। फूललाई सबैले आँखामा राख्छन्, त्यसबाट सुगन्ध लिन्छन्। फूलको अत्तर बनाउँछन्। गुलाबको जल बनाउँछन्। तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाउनु हुन्छ। फूल बनाउने बाबा हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई खुशी किन हुँदैन? बाबाले त आश्चर्य मान्नुहुन्छ। बाबाले हामीलाई स्वर्गको फूल बनाउनु हुन्छ। फूल पनि जब पुरानो हुन्छ, फेरि एकदम ओइलाउँछ। तिमी बुद्धिमा छ- अब हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। तमोप्रधान मनुष्य र सतोप्रधान देवतामा कति फरक छ। यो पनि बाबा बाहेक अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन।

तिमीलाई थाहा छ- हामीले देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौं। पढाइमा नशा हुन्छ नि। तिमीले पनि सम्झन्छौ- हामी बाबाद्वारा पढेर विश्वको मालिक बन्छौं। तिमी पढाइ हो भविष्यको लागि। भविष्यको लागि पढाइ कहिल्यै सुनेका छौ? तिमीले नै भन्छौ- हामीले पढ्छौं नयाँ दुनियाँको लागि, नयाँ जन्मको लागि। कर्म-अकर्म-विकर्मको गति पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। गीतामा पनि छ तर त्यसको अर्थ गीता पढ्नेलाई कहाँ आउँछ र! अहिले बाबाद्वारा तिमीले जानेका छौ- सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छ फेरि रावण राज्यमा कर्म विकर्म हुन सुरु हुन्छ। ६३ जन्मसम्म तिमीले यस्तो कर्म गर्दै आएका छौ। शिरमाथि विकर्महरूको बोझ धेरै छ। सबै पाप आत्मा बनेका छन्। अब ती विगतका विकर्म कसरी काटिन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- पहिला सतोप्रधान थिए फेरि ८४ जन्म लिन्छन्। बाबाले ड्रामाको पहिचान दिनुभएको छ। जो पहिला सुरुमा आउँछन्, पहिला जसको राज्य हुन्छ उनैले ८४ जन्म लिन्छन्। फेरि बाबा आएर राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ। अहिले तिमीले राज्य लिइरहेका छौ। सम्झन्छौ- हामीले कसरी ८४ को चक्कर लगाएका छौं। अब फेरि पवित्र बन्नु छ। बाबालाई याद गर्दा-गर्दा आत्मा पवित्र हुन्छ फेरि यो पुरानो शरीर खतम हुन्छ। बच्चाहरूलाई अपार खुशी हुनुपर्छ। यो महिमा त कहिल्यै कहीं पनि सुनेका छैनौ- बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, बाबा टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। त्यो पनि तीनवटै उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ। सत्य

बाबा, सत्य टिचर, सद्गुरु तीनै एउटै हुनुहुन्छ। अहिले तिमीलाई महसुस हुन्छ। बाबा जो ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। युक्ति र चिरहनु भएको छ। पत्रिकामा पनि राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू निस्किरहन्छन्। हुन सक्छ रंगीन चित्रको पनि पत्रिका निस्कन्छ। केवल अक्षर साना-साना हुन्छन्। चित्र त बनेका छन्। कहिले पनि, कसैले पनि बनाउन सक्छन्। माथिदेखि लिएर हरेक चित्रको बारेमा तिमीले जानेका छौ। शिवबाबाको कर्तव्य पनि तिमीले जानेका छौ। बच्चाहरूले पिताको कर्तव्य अवश्य पिताद्वारा नै जान्दछन् नि। तिमीले केही पनि जान्दैनथ्यौ। साना बच्चाहरूले पढाइबाट के जान्छन्। ५ वर्षपछि पढ्न सुरु गर्छन्। फेरि पढ्दा-पढ्दा कैयौं वर्ष लाग्छ, उच्च परीक्षा पास गर्ने। तिमी छौ कति साधारण र बन्छौ के? विश्वको मालिक। तिम्रो कति शृङ्गार हुन्छ। मुखमा सुनको चम्चा (गोल्डन स्पून इन माउथ)– त्यहाँको त गायन नै छ। अहिले पनि कुनै राम्रा बच्चाहरू शरीर छोड्यो भने धेरै राम्रो घरमा जन्म लिन्छ, मुखमा सुनको चम्चा मिल्छ। पहिला नै कसैको पासमा त जान्छन् नि। निर्विकारीको पासमा त पहिलो जन्म श्रीकृष्णले नै लिनुपर्छ। बाँकी त जति पनि जान्छन् उनीहरू विकारीको पासमा नै जन्म लिन्छन्। तर गर्भमा त्यति सजाय भोग्दैनन्। धेरै राम्रो घरमा जन्म लिन्छन्। सजाय त कटिसक्यो, थोरै मात्र हुन्छ। त्यति दुःख हुँदैन। पछि गएर देख्छौ, तिम्रो पासमा ठूला-ठूला घरका बच्चाहरू राजकुमार-राजकुमारीहरू कसरी आउँछन्। बाबाले तिम्रो कति महिमा गर्नुहुन्छ। तिमीलाई मैले आफू भन्दा पनि उच्च बनाउँछु। जसरी कोही लौकिक पिताले बच्चाहरूलाई सुखी बनाउँछन्। ६० वर्ष भएपछि स्वयं वानप्रस्थमा जान्छन्, भक्तिमा लाग्छन्। ज्ञान त कसैले दिन सक्दैन। ज्ञानबाट सर्वको सद्गति मैले गर्छु। तिम्रो निमित्त सबैको कल्याण हुन जान्छ किनकि तिम्रो लागि अवश्य नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ। तिमी कति खुशी हुन्छौ। अब शाकाहारीको सम्मेलनमा पनि तिमी बच्चाहरूलाई निमन्त्रणा मिलेको छ। बाबाले त भनिरहनुहुन्छ हिम्मत गर। दिल्ली जस्तो सहरमा त एकदम आवाज फैलिनुपर्छ। दुनियाँमा अन्ध-श्रद्धाको भक्ति धेरै छ। सत्ययुग-त्रेतामा भक्तिको कुनै कुरा हुँदैन। त्यो डिपार्टमेन्ट अलग्गै छ। आधाकल्प ज्ञानको प्रारम्भ हुन्छ। तिमीलाई २१ जन्मको वर्सा मिल्छ, बेहदका बाबाबाट। फेरि २१ पीढी तिमी सुखी रहन्छौ। बुढेसकालसम्म दुःखको नाम रहँदैन। पूरा आयु सुखी रहन्छौ। जति वर्सा पाउने पुरुषार्थ गर्छौ त्यति उच्च पद पाउँछौ। त्यसैले पुरुषार्थ पूरा गर्नुपर्छ। तिमीले देख्छौ– नम्बरवार माला कसरी बन्छ। पुरुषार्थ अनुसार नै बन्छ। तिमी हौ विद्यार्थी, आश्चर्यजनक। स्कूलमा पनि बच्चाहरूलाई दौडाउँछन् नि, निशानासम्म। बाबा पनि भन्नुहुन्छ– तिमीले निशानासम्म दौडेर फेरि यहाँ नै आउनु छ। यादको यात्राबाट तिमी दौडेर जाऊ फेरि तिमी नम्बरवनमा आउँछौ। मुख्य हो यादको यात्रा। भन्छन्– बाबा हामीले भुल्छौ। अरे, बाबाले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँलाई तिमीले भुल्छौ। आउन त तुफान आउँछन्। बाबाले हिम्मत दिलाउनु हुन्छ। साथ-साथै भन्नुहुन्छ– यो युद्ध-स्थल हो। युधिष्ठिर पनि वास्तवमा बाबालाई भन्नुपर्छ जसले युद्ध सिकाउनु हुन्छ। युधिष्ठिर बाबाले तिमीलाई सिकाउनु हुन्छ– मायासँग तिमीले युद्ध कसरी गर्ने सक्छौ। यो समय युद्धको मैदान हो नि। बाबा भन्नुहुन्छ– काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर्यौ भने तिमी जगतजित बन्छौ। तिमीले मुखबाट केही पनि जप्नु वा गर्नु छैन, चुप रहनु छ। भक्तिमार्गमा कति मेहनत गर्छन्। भित्र राम-राम जप्छन्, त्यसलाई भनिन्छ नवधा भक्ति। तिमीले जानेका छौ– बाबाले हामीलाई आफ्नो मालाको दाना बनाउँदै हुनुहुन्छ। तिमी रुद्र मालाका दाना बन्नेवाला हौ जसलाई फेरि पुज्छन्। रुद्र माला र रुण्ड माला बनिरहेको छ। विष्णुको मालालाई रुण्ड भनिन्छ। तिमी विष्णुको गलाका हार बन्छौ। कसरी बन्छौ? जब दौडमा विजयी बन्छौ। बाबालाई याद गर्नु छ र ८४ को चक्रलाई जान्नु छ। बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। तिमी लाइट हाउस हौ। एक आँखामा मुक्तिधाम, अर्कोमा जीवनमुक्तिधाम। यस चक्रलाई जान्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा, सुखधामको मालिक बन्छौ। तिम्रो आत्माले भन्छ– अब हामी आत्माहरू जान्छौ आफ्नो घर। घरलाई याद गर्दै-गर्दै जान्छौ। यो हो यादको यात्रा। तिम्रो यात्रा हेर कति फस्टक्लास छ। बाबाले जानेका छन्– म यसरी बस्दा-बस्दै क्षीरसागरमा जान्छु। विष्णुलाई क्षीरसागरमा देखाउँछन् नि। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै क्षीरसागरमा जान्छौ। क्षीर सागर त अहिले छैन। जसले तलाउ बनाए अवश्य दुध राखे होलान्। पहिला त दुध धेरै सस्तो थियो। एक पैसामा लोटाभरी आउँथ्यो। त्यसैले अवश्य तलाउ भरिन्थ्यो होला। अहिले त क्षीर कहाँ छ! पानी नै पानी भएको छ। बाबाले नेपालमा देखेका छन्– धेरै ठूलो विष्णुको मूर्ति छ। कालो नै बनाएका छन्। अहिले तिमी विष्णुपुरीको मालिक बनिरहेका छौ– यादको यात्राबाट र स्वदर्शनचक्र घुमाउनाले। दैवी गुण पनि यहाँ धारण गर्नु छ। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। पढ्दा-पढ्दा तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ। आत्माको कनिष्ठपना छुट्छ। बाबा सधैं-सधैं सम्झाउनु हुन्छ– नशा चढ्नुपर्छ। भन्छन् बाबा पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। अरे खुल्ला दिलले भन्न सक्छौ– बाबा हामी पास विद् अनर भएर देखाउने छौ। हजुरले चिन्ता नगर्नुहोस्। फस्टक्लास बच्चाहरूले त राम्ररी पढ्छन्, उनको रजिस्टर पनि राम्रो

हुन्छ। बाबालाई भन्नुपर्छ- बाबा हजुर निश्चिन्त रहनुहोस्, हामी यस्तो बनेर देखाउँछौं। बाबाले पनि जान्नुहुन्छ नि, धेरै टिचरहरू फस्टक्लास छन्। सबै त फस्टक्लास बन्न सक्दैनन्। राम्रा-राम्रा टिचरले एक-अर्कालाई पनि चिनेका छन्। सबैलाई महारथीको लाइनमा पनि ल्याउन सकिंदैन। राम्रा ठूला-ठूला सेन्टर खोल अनि ठूला-ठूला मानिसहरू आउँछन्। कल्प पहिला पनि हुण्डी भरिएको थियो। सांवलशाह बाबाले हुण्डी अवश्य भर्नुहुन्छ। दुवै बाबा बाल-बच्चावाला हुनुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माका कति धेरै बच्चाहरू छन्- कोही गरिब, कोही साधारण, कोही धनवान। कल्प पहिला पनि यिनीहरूद्वारा राजाई स्थापना भएको थियो, जसलाई दैवी राजस्थान भनिन्थ्यो। अहिले त आसुरी राजस्थान छ। सारा विश्व दैवी राजस्थान थियो, यतिका खण्ड थिएनन्। यही दिल्ली जमुनाको किनारामा थियो, त्यसलाई परिस्तान भनिन्थ्यो। त्यहाँका नदी आदिमा कहाँ बाढी आउँथ्यो र! अहिले त कति बाढी आउँछ, बाँध फुट्छ। हामी प्रकृतिका दास जस्तै बनेका छौं। फेरि तिमी मालिक बन्छौ। त्यहाँ मायाको तागत हुँदैन जसले बेइज्जत गरोस्। धरतीको तागत हुँदैन जसले हल्लाउन सकोस्। तिमी पनि महावीर बन्नुपर्छ। हुनुमानलाई महावीर भनिन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू सबै महावीर हौ। महावीर बच्चाहरू कहिल्यै हलचल हुँदैनन्। महावीर महावीरनीका मन्दिर बनेका छन्। चित्र सबैका कहाँ राख्न सकिन्छ र! नमूनाको रूपमा बनाइएको छ। अहिले तिमीले विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ। कति राम्रा गुण हुनुपर्छ। अवगुणलाई निकाल्दै जाऊ। सधैं हर्षित रहनु छ। तुफान त आउँछन्। तुफान आए भने पो महावीरनीको तागत देखिन्छ। तिमी जति मजबुत बन्छौ त्यति तुफान आउँछ। अहिले तिमीले पुरुषार्थ गरेर महावीर बनिरहेका छौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। ज्ञानको सागर बाबा नै हुनुहुन्छ। बाँकी सबै शास्त्र आदि हुन् भक्तिमार्गका सामग्री। तिम्रो लागि हो- पुरुषोत्तम संगमयुग। कृष्णको आत्मा यहाँ नै बसेको छ। भागीरथ यी हुन्। त्यसो त तिमीहरू सबै भागीरथ हौ, भाग्यशाली हौ नि। भक्तिमार्गमा बाबाले कसैको पनि साक्षात्कार गराउन सक्नुहुन्छ। त्यसैले मनुष्यले सर्वव्यापी भनिदिए, यो पनि ड्रामाको भावी। तिमी बच्चाहरूले धेरै उच्च पढाइ पढिरहेका छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आत्मामा जुन खिया लागेको छ, त्यसलाई यादको यात्राद्वारा निकालेर धेरै प्रिय बन्नु छ। लभ यस्तो होस् जसबाट बाबामा सधैं आकर्षण रहोस्।

२) मायाको तुफानसँग डराउनु हुँदैन, महावीर बन्नु छ। आफ्ना अवगुणलाई निकाल्दै जानु पर्छ, सधैं हर्षित रहनु छ। कहिल्यै पनि हलचलमा आउनु हुँदैन।

वरदान:- आफ्नो अधिकारको शक्तिद्वारा त्रिमूर्ति रचनालाई सहयोगी बनाउने मास्टर रचयिता भव त्रिमूर्ति शक्तिहरू (मन, बुद्धि र संस्कार)- यी तिमी मास्टर रचयिताका रचना हुन्। यिनीहरूलाई आफ्नो अधिकारको शक्तिले सहयोगी बनाऊ। जसरी राजाले स्वयं कार्य गर्दैनन्, गराउँछन्, राज्य कारोबार गर्नेवाला अलग हुन्छन्। त्यस्तै आत्मा पनि गराउनेवाला हो, गर्नेवाला यी विशेष त्रिमूर्ति शक्तिहरू हुन्। त्यसैले मास्टर रचयिताको वरदानलाई स्मृतिमा राखेर त्रिमूर्ति शक्तिहरूलाई र साकार कर्मोन्दित्रहरूलाई सही मार्गमा चलाऊ।

स्लोगन:- अव्यक्त पालनाको वरदानको अधिकार लिनको लागि स्पष्टवादी बन।